

rosból a következő állomásom a századfordulón (1900) második legnagyobb magyar város, Cleveland volt. Hatalmas szociális- kulturális különbség, a fővárosból egy kisebb városba érkezni. Négy napig a Catholic Worker házban szálltam meg. Ennek lakói hajléktalan missziót végeznek; ötükből négyen hajléktalanok voltak, most pedig a saját szabályaik alapján egy fedél alatt laknak. Életre szóló élmény volt belelátni ebbe a munkába és missziós környezetbe. Az 56. Cserkésznapon Clevelandben részt vettem egy több ezer fős rendezvényen, majd egy közeli IKE-központba is ellátogattam. A geaugai YMCA vezetősége kikerekedett szemmel hallgatta végig, amikor az Erdélyi IKE programjairól meséltem, és minden mondatom végén elhangzott a „WOW”. Az én szemem is kikerekedett, amikor megmutatták az IKE új jégkorongpályáját, sportközpontját, uszodáját, testépítő-termét.

Ezt követően három nap alatt több ezer mérföldet tettem meg, két magyar rendezvényt látogattam egy bérelt autóval és két kedves hölgy kíséretében. Detroitban a Pig Roast-fesztiválon vehettem részt, ahol szó szerint a lángos és a töltött káposzta mellett a disznót egészen megsütötték. Innen egy tizenkét órás vezetés várt ránk, éjszaka, Wallingford, Connecticut irányába, a Keleti partra. Itt egy újabb magyar napon, a gyerekfoglalkozás mellett a pattogatott kukorica gép kezelését is megtanultam. S ha már keleti part, akkor egy New York-i látogatás semmiképp nem maradhatott ki. Gyors városnézés, a metropolisban, majd tizenöt órás út Chicagóba, hiszen másnap már utaztam is vissza Európába. A fent felsoroltak mellett természetesen igyekeztem minél több sajátos és nem nemzetközi étterembe étkezni, kipróbálni az amerikai nagyvárosi, kisvárosi és vidéki életet az Amishok farmjáig, így kulináris oldalát is megkóstoltam az amerikai „álmotázás”-om során. Hatalmas élmény volt, rengeteg impulzus ért; és ami talán fontosabb: még nagyobb elkötelezettséggel jöttem haza, ami a jövőbeli, itthoni munkámat és életemet illeti.

Tussay Szilárd

A CLEVELANDI BOCSKAI RÁDIÓ

■ Tavaly ünnepeltük a Bocskai rádió harmincéves születésnapját. Főlelevenedtek régi emlékek, találkoztunk régi műsorvezetőkkel, megemlékeztünk azokról, akik már eltávoztak az élők sorából.

Amikor másfél évvel ezelőtt átvettem a rádióadás szerkesztését és vezetését, kollégámmal, Molnár Zsolttal – aki már hónapokkal előttem bejárt heti rendszerességgel a stúdióba – és másik kedves kollégámmal, Hargitai Istvánnal leültünk, leszögeztünk néhány olyan irányvonalat, ötletet, amit azóta is követünk mind a rádióadásaink szerkesztése közbe, mind a clevelandi magyar közösségi aktivitásaink során. A műsor alapstruktúráján nem változtattunk nagyot. A jól bejártott programokat megtartottuk, de hozzáadtunk kisebb kiegészítő műsorreszleteket. A háromórás műsorunk első órája vallás félórából és kalendáriumból áll, a 2. órát helyi hírek, eseménybeszámolók, interjúk, majd ha az időkeret megengedi, magyarországi hírek és elszakított területi rövid hírek, esetenként sporthírek alkotják. A 3. óra színes rovatokkal van tele, ilyenek, mint a hét verse, névnaposok, születésnaposok köszöntése, rejtélyjáték, életmód, mit főzünk és befejezőképpen a közérdekű hirdetések. Ezek között természetesen változatosan csak magyar dalok, nóták szólnak meg.

E három óra program igényes, hétről hétre való összeállításában már említettem kollégámat, Molnár Zsoltot, aki a weboldalunk készítője, karbantartója és fejlesztője, a rádióban technikus és egy személyben riporter is. Hargitai Istvánt is

említettem, ő az, aki a hét verse rovatunkért felelős, de bármilyen más dolgot rá-bízzhatunk nyugodtan, tapasztalata a garancia arra, hogy hibátlan munka kerül ki a keze alól.

Kedves feleségem, Simon-Benedek Zsuzsanna is a rádióink elmaradhatatlan és nélkülözhetetlen tagja, amikor nincsen ott, a férfiak bánatosan telefonálnak, hogy mi történt a Zsuzsival. Ezzel a biztatással és igénnyel is a női hang szükségességét erősítjük. Ő az életmód és a mit főzzünk című rovatokért felelős. Stróber László nevű úriember is tagja lelkes kis csapatunknak, ő is szívesen és lelkesen tevékenykedik a rádió körül. A heti rejtvényjátékunk kérdéseit Veres Sándor szintén clevelandi fiatalember készíti nekünk, majd következik két fiatal cserkészünk, nevezetesen Baki Tibor és Ország Éva, akik minden hónapban egyszer elkészítenek egy 15-20 perces műsort, amely cserkésztemákkal foglalkozik.

A teljesség kedvéért meg kell említenem azokat a lelkes külsős munkatársainkat is, akik szükség esetén besegítenek különböző feladatok átvállalásával. Ők Szilágyi László és Molnár Attila. Van még két gyakornokunk, akik a Campus Hungary program keretén belül érkeztek a rádióinkhoz. Igaz, egyikük már kitöltötte 3 hónapos idejét, ő Bábi Huanita volt, a másik Gergely Imelda, ő most tölti úgyszintén 3 hónapját, aki itt ül a terembe.

Természetesen az előadások alatt szükségszerűen mindenki olvas, és aktívan kiveszi részét mindenből. Mindezeket azért mondtam el, nehogy azt a látszatot keltssem, hogy én csinálom mindent. Erről szó sem lehet, ez egyáltalán nem egy egy-két emberes feladat. Ez egy komoly csapatmunka. Személy szerint ezért is hálás köszönet minden egyes, hangsúlyozom: önkéntesnek, aki az idejét, erejét, esetenként pénzét nem sajnálva hozzáad a Bocskai rádió zökkenőmentes működéséhez.

Néhány gondolat azokból az elképzelésekből, amelyeket közösen megfogalmaztunk, és azóta is szem előtt tartjuk munkánk végzése közben, ilyenek pl:

- A magyar nyelv kizárólagos használata mind a rádióban, mind a lejátszott zenékben.
- A magyar hagyományok ápolása, az igaz magyar történelmünk megismertetése.
- Magyar irodalmunk és művészetünk bemutatása, továbbadása a jövő nemzedéknek.
- A clevelandi magyarság objektív tájékoztatása a helyi eseményekről.
- A clevelandi magyar egyesületek közötti kapocs-híd szerepét betölteni.

Lehet, hogy egy kicsit furcsán hangzik ez az utolsó mondat, de mindjárt megértik miért fontos ez az összekapcsolódás.

Az információcsere miatt.

A legnagyobb probléma, amit hamar észrevettünk, és azonnali megoldást kívánt – az a sok színes és értéktelítő magyar és magyar vonatkozású esemény ütközése, egymásra való rendezése volt. Sokszor akaratlanul, néha talán rosszindulattal vagy csak éppen időszűke miatt kerültek megrendezésre ezek a programok ugyanazokra a napokra, órákra, emiatt a hallgatóság is megoszlott.

Néhány éve, amikor még egy másik fiatal házaspár vezette a rádiót, és éppen akkor elindult ez a nagy Facebook örület, felvetődött az az ötlet, hogy szükség lenne egy clevelandi magyar közösségi oldalra is. Rögtön el is készítettem a Clevelandi Magyar Közösség Facebookos oldalát, ekkor még föl sem merült, hogy valaha nekem valamilyen szerepem lesz a rádióban, csak éreztem, hogy szükség van valamilyen kapcsolatra. Ezzel kezdetét vette az azonnal elérhető információ lehetőség minden magyar rendezvényről. Ez a közösségi oldal volt az első kapocs, amit követett a Bocskai Rádió weboldala, www.bocskairadio.org, ezt Molnár Zsolt kollégánk készítette. A weboldalunk egy nagyon igényes, könnyen átlátható és navigálható információövezet úgy a helyi, mint az anyaországi és egyéb tengerentúli hírekről. Természetesen felállítottunk egy Facebookos oldalt külön a Bocskai rádióknak is, ame-

lyen mindennap megosztjuk a weboldalon megjelent cikkeket, írásokat, műsor-részleteket az adásainkból.

Ugyanakkor határozott kérésünkre a weboldalunkon életbe lépő eseménynaptár időbeli feltöltésére kértünk minden magyar eseményvezetőt, szervezőt. Nyomatékosítottuk azt is, hogy ha bárki bármit szeretne rendezni, vegye a fáradságot, és vessen egy pillantást erre az eseménynaptárra, mielőtt valamit szervezne. Ez most már elég jól működik.

Engedjék meg, hogy egy rövid kitérővel visszakanyarodjam a hátunk mögött hagyott időre, és beszéljek arról, hogy milyen újdonságokat kezdtünk el, és azt is, hogy miért. Szinte minden helyi magyar eseményen megjelentünk. Először csak vendégként figyeltük az eseményeket, de hamarosan beszámoltunk és örömmel tudósítottunk is a nagyérdemű hallgatóságnak. Bemutatkoztunk azoknak, akik nem ismertek, hogy lássák, kiknek a hangját hallják vasárnaponként. Interjúkat készítettünk, amelyek rögtön a következő adásban el is hangzottak.

Néhány statisztikai adattal szolgálnék a weboldalunkkal és tevékenységeinkkel kapcsolatban, és nyomatékosítanám azt, amit az előbb említettem.

	2013	2014 augusztusáig
Egyéni látogatók	12 952	14 593
Megtekintett oldalak száma	44 948	46 774
Egy weboldalon eltöltött átlagos idő	2 perc	2 perc
Látogatók ország szerint:		
Amerikai Egyesült Államok	53%	51%
Magyarország	25%	31%
Románia (Erdély)	14%	6%
Kanada	2%	3%
Publikált oldalak	1155	745
Eseményhirdetés	114	70
Kommentek	90	80
Interjúk	50+	45+
Egyéb:	2DVD	2CD
	1 képes emlékkönyv	kétszer voltunk a Duna TV-ben
		egyszer a Kossuth rádióban
		Angol nyelvű weboldal: www.bocskairadio.org/en/
		Két Magyarországi ösztöndíjas

Egy másik dolog, ami szerintünk nagyon fontos, az a clevelandi magyar fiatal-ság bevonása a magyar közösségi életbe. Baráti beszélgetések alkalmával sokszor felvetődött a kérdés a hallgatóság koráról. Pontos adatunk nincs, de úgy gondoljuk, hogy van egy komoly, erős, lojális idősebb korosztályt képviselő hallgatói bázisunk, amely heti rendszerességgel, hűségesen és elkötelezve hallgatja az adásainkat. Vannak fiatalabbak, akik néha-néha hallgatnak, és akkor ott vannak az egészen fiatalok, akik csak nagyon ritkán vagy egyáltalán nem. Nos ezt hogyan oldjuk meg? – kérdeztük egymástól. Majd jött egy ötlet, ami azóta valóra is vált. Ez nem más, mint a havonta egyszer jelentkező Cserkészcserkés rádió műsorunk, amelyet két lelkes clevelandi cserkész állít össze a cserkészek körüli és általuk szervezett eseményekről. Dicséret ezért nekik, és szükségünk volna még más ugyanilyen lelkes, elkötelezett fiatalokra is, akik vállalnák ezt a munkát. Reméljük, hogy meghallgatva a fiatalabb generáció által készített műsorokat, mások is kedvet kapnak, ha nem másra, legalább rádióhallgatásra. Mindezekkel párhuzamosan szeretnénk odacsalogtatni a rádió mellé a még fiatalabb korosztályt is, az ő figyelmük lekötésére egy Mesesarkot vagy Meseperceket szeretnénk bevezetni, melyben rövidebb meséket, magyar mondákat, legendákat hallgathatnának.

Ahhoz, hogy ne maradjunk ezen a szinten, és fejlődni tudjunk, szükségünk van emberi és anyagi erőforrásokra. Ezért is döntöttünk úgy, hogy egy formális jogi entitásra, egy adómentes alapítványra van szükségünk. A rádió átvétele után szinte azonnal létrehoztuk a Hungarian Media Foundation Ohio államban bejegyzett testületet, aminek az égisze alatt működtetjük a Bocskai Rádiót. Ezzel egyértelműsítettük az alapítvány és a Bocskai név összetartozását. Hargitai István, Molnár Zsolt és jómagam szerepelünk alapító tagokként.

Befejezőképpen a jövőbeli terveinkről és kezdeményezéseinkről:

Hatékonyan kívánjuk elősegíteni az amerikai-magyar közösségek közötti együttműködést és támogatni minden olyan igyekezetet, ami az összefogást erősíti és szolgálja. A Bocskai rádió arra törekszik, hogy segítsen a környékbeli magyarságnak megőrizni a kulturális és közösségi értékeit, hagyományait. Célkitűzéseinket a különböző magyar szervezetek mozgósításával, működésük hatékonyságának növelésével, egyre aktívabb és szélesebb körű részvételükkel kívánjuk elérni. Meggyőződésünk, hogy a Bocskai rádió egy olyan hatékony közeggé fog idővel fejlődni, amelyen keresztül egyének, csoportok fel tudják venni a kapcsolatot egymással, fel tudják fedezni a kulturális örökségünket, ápolni tudják hagyományainkat, és megtalálják az ösztönzést az önkéntes munkavállalásra az egyetemes magyarság érdekében.

Csibi Lóránd

